

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 457/2024-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Michalom Fecil'akom, advokátom, Jesenná 8, Prešov, proti postupu Okresného súdu Prešov sp. zn. 15C/252/2015 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 3. mája 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v označenom konaní. Ďalej navrhuje prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznať finančné zadosťučinenie 6 000 eur a nahradiť trovy konania.

2. V napadnutom konaní sa sťažovateľ domáha proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 85 404,20 eur s príslušenstvom z titulu náhrady za užívanie nehnuteľností – pozemkov bez právneho dôvodu. Tvrdený nárok mu bol postúpený na základe zmluvy údajnými vlastníckmi dotknutých pozemkov, pričom ich vlastníctvo je predmetom sporu na okresnom súde pod sp. zn. 14C/9/2013 a rovnako v dovolacom konaní vedenom pod sp. zn. 6Cdo/550/2015.

3. Sťažovateľ svoju žalobu podal 27. apríla 2015. Uvádza, že strany sporu navrhli súdu prerušiť konanie. Sťažovateľ z dôvodu konania vedeného pod sp. zn. 14C/9/2013 a žalovaní z dôvodu

dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 6Cdo/550/2015.

4. Okresný súd uznesením č. k. 15C/252/2015-121 z 12. mája 2017 návrhu strán vyhovel a prerušil napadnuté konanie do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného na najvyššom súde pod sp. zn. 6Cdo/550/2015 a konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 14C/9/2013.

5. Sťažovateľ namieta, že konanie o dovolaní pod sp. zn. 6Cdo/550/2015 bolo skončené vydaním uznesenia 27. apríla 2017 a jeho následným doručením bez ohľadu na skutočnosť, že predmetné rozhodnutie dovolacieho súdu bolo neskôr zrušené nálezom ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 460/2017 z 20. decembra 2017. Sťažovateľ tvrdí, že uznesenie o prerušení konania bolo výlučne viazané na právoplatné skončenie dovolacieho konania vedeného pod sp. zn. 6Cdo/550/2015.

6. Sťažovateľ ďalej namieta, že konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 14C/9/2013 bolo právoplatne skončené právoplatnosťou rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 19Co/90/2017, 19Co/91/2017-718 z 10. apríla 2018 (ďalej len „rozsudok odvolacieho súdu“), ktorá nastala 18. mája 2018. Na veci podľa názoru sťažovateľa nič nemení ani skutočnosť, že proti rozsudku odvolacieho súdu bolo podané dovolanie.

7. Sťažovateľ nahliadnutím do elektronického spisu zistil, že okresný súd v napadnutom konaní približne dvakrát ročne zisťoval stav dovolacieho konania vo veci vedenej pod sp. zn. 14C/9/2013. Tento postup okresného súdu však vzhľadom na znenie výroku uznesenia o prerušení konania považuje za chybný, pretože prekážky postupu v napadnutom konaní odpadli 19. mája 2018 (právoplatnosťou rozsudku odvolacieho súdu).

8. Vychádzajúc z uvedeného, je sťažovateľ toho názoru, že okresný súd bol v napadnutom konaní bez dôvodu nečinný po odpadnutí prekážky postupu v napadnutom konaní približne 6 rokov.

9. O správnosti jeho názoru o neexistencii prekážky, kvôli ktorej bolo napadnuté konanie prerušené, má svedčiť skutočnosť, že po zmene zákonnej sudkyne vo veci (február 2024) nová sudkyňa bez ďalšieho určila termín pojednávania vo veci (4. marca 2024), keďže si mala uvedomiť neodôvodnenú nečinnosť súdu v napadnutom konaní.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Ústavný súd v súvislosti s tvrdeniami sťažovateľa, ktoré neboli podložené dôkazmi (k sťažnosti neboli pripojené relevantné dôkazy, uznesenie o prerušení konania, výsledok dovolacieho konania po zrušení dovolacieho rozhodnutia vedeného pod sp. zn. 6Cdo/550/2015 ústavným súdom, pozn.), v súčinnosti s okresným súdom zistil skutočnosti, ktoré majú zásadný vplyv na posúdenie dôvodnosti podanej sťažnosti.

12. Predovšetkým nemožno súhlasiť s prísne formalistickým pohľadom sťažovateľa, že pokiaľ bolo napadnuté konanie prerušené len do právoplatného rozhodnutia v dovolacom konaní vedenom pod sp. zn. 6Cdo/550/2015 (pričom je zrejmé, že po vydaní rozhodnutia v tomto dovolacom konaní ústavný súd zrušil rozhodnutie dovolacieho súdu ako jeho výsledok), dovolacie konanie v tej istej veci vedené po vrátení ústavným súdom pod inou spisovou značkou je vlastné iné dovolacie konanie než to, kvôli ktorému bolo napadnuté konanie prerušené. Označenie dovolacieho konania jeho spisovou značkou je evidenčná záležitosť, pre totožnosť dovolacieho konania je podstatné, či ide o dovolacie konanie v totožnej veci vymedzenej stranami konania predmetom konania a obsahom dovolania. Je teda nepochybné, že po zrušení výsledku dovolacieho konania a vrátení veci dovolaciemu súdu ďalej prebiehalo dovolacie konanie, kvôli ktorému bolo napadnuté konanie prerušené, a to aj napriek skutočnosti, že jej bola pridelená nová spisová značka (sp. zn. 6Cdo/161/2018). Teda možno konštatovať, že aj po vydaní rozhodnutia dovolacieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6Cdo/550/2015 existoval dôvod prerušenia v zmysle uznesenia okresného súdu z 12. mája 2017 a prekážka jeho postupu.

13. Ústavný súd ďalej v súčinnosti s okresným súdom zistil, že dovolacie konanie vo veci vedené pod sp. zn. 14C/9/2013 prebiehalo od 18. júla 2018 (po vrátení veci okresnému súdu v roku 2020 a opätovnom predložení dovolania v roku 2022) až do 25. apríla 2024, keď najvyšší súd rozhodol v dovolacom konaní uznesením sp. zn. 6Cdo/173/2022 z 25. apríla 2024 tak, že zrušil rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej potvrdzujúcej časti vo veci samej a vec mu vracia v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie.

14. Uvedená skutočnosť, ktorú sťažovateľ pred ústavným súdom zamlčal, má rozhodujúci vplyv na posúdenie otázky, či existovali a existujú prekážky v postupe okresného súdu v napadnutom konaní. Je nesporné, že obe konania, kvôli ktorým okresný súd napadnuté konanie prerušil, majú kľúčový význam pre posúdenie dôvodnosti žaloby sťažovateľa, ktorý svoje právne postavenie odvodzuje od vlastníctva k predmetným pozemkom, ktorých vlastníctvo je spochybnené v oboch súdnych konaniach.

15. V dôsledku zrušenia rozsudku odvolacieho súdu vo veci vedenej pred okresným súdom pod sp. zn. 14C/9/2013 možno konštatovať, že vec nie je právoplatne skončená, a preto tu (opätovne) existuje prekážka postupu súdu v napadnutom konaní v zmysle právoplatného uznesenia okresného súdu.

16. Vychádzajúc z pretrvávajúcej prekážky v postupe okresného súdu v napadnutom konaní, ústavný súd sťažnosť v celom rozsahu odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

17. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty účastníka konania (napr. I. ÚS 41/02). Tento účel spravidla nemožno dosiahnuť po právoplatnom prerušení konania, ku ktorému došlo v súlade so zákonom. Ak nedôjde k odpadnutiu prekážky prerušeného konania postupom predvídaným procesným kódexom, nemôžu sa v prerušenom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov. Ústavný súd preto nečinnosť okresného súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu neposudzuje ako zbytočné prietahy v konaní (mutatis mutandis napr. III. ÚS 42/02, I. ÚS 65/03, II. ÚS 3/00, I. ÚS 214/06).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu